

Žel, redaktoři osnovy neseznámili se s celým obsahem tohoto vědeckého díla a nešli vstříc těmto požadavkům moderní doby. Jen v oboru moderního hospodářsko-sociálního práva jest možno naléztí zdařilou odpověď na rozřešení všech otázek výměnkového práva. Co navrhoval H o r á č e k v r. 1900, jest klasickým vzorem těch moderních právních institucí, které již nemohou se opřítí o neomezenou svobodu smluvní občanského práva. Že jest podstatný rozdíl mezi těmi návrhy a starými ustanoveními občanského práva, nikdo nedokázal tak vhodně a přesvědčivě, jako tento spisovatel. Je tedy podstatný rozdíl mezi právem občanským a t. zv. právem hospodářským, ke kterému patří výměnek. Tedy, co uvedl prof. H o r á č e k⁴⁰⁾ v polemice proti mé teorii o rozdílu mezi právem soukromým a hospodářským v »Právniku« z r. 1932, odporuje jeho vlastnímu vědeckému směru ve znamenitém spisu o výměnku. V tomto spisu předvídal autor správné základy moderního práva hospodářského. Je tudíž pro revisi občanského zákoníka konečným závěr, že výměnek náleží k oboru zvláštního zákonodárství.

P R A K T I C K É P Ř Í P A D Y.

Nájemným (pachtovným), pro něž přísluší zákonné zástavní právo na vnesených svršcích, jsou všechny platy nájemníkovy (pachtýřovy), které tento musí podle smlouvy za užívání věci plniti, a o něž se mu činže zvyšuje.

Z o d ů v o d n ě n í nejv. soudu: Rekursní soud zamítl návrh žalobce, aby mu k zajištění zažalovaného nedoplatku nájemného bylo povoleno zájemné popsání veškerých movitostí do nájemního předmětu vnesených a tam jsoucích, jednak z důvodu, že podle žaloby daň činžovní a daň pozemková jakož i požární premie nebyly zahrnuty do nájemného, jež bylo předem na 3 léta zapláceno, a jednak z důvodu, že ani ze zákona nelze prý vyvoditi, že by zmíněné daně a požární premie byly částí nájemného, při čemž rekursní soud dovolával se doslova § 1101 obč. zák. jakož i ustanovení §§ 95 a 119 zák. z 15. června 1927 č. 76 sb. z. a n.

Jest ovšem souhlasiti s rekursním soudem, že zákonné právo zástavní přísluší podle § 1101 obč. zák. jen pro nájemné a pachtovné. Tu však jde právě o otázku, co se rozumí »n á j e m n ý m«,

⁴⁰⁾ H o r á č e k v Právniku 1932.

a zda k němu v souzeném případě náleží též daň činžovní, daň pozemková a požární prémie, tedy jiné platy než vlastní »činže«, jichž náhrady se žalobce domáhá.

Nejv. soud vyložil podrobně v rozhodnutí čís. 10.687 sb. n. s. — k němuž se odkazuje k zamezení opakování — že nájemným může býti nejen plat, jenž byl přímo »činží« nazván a pevnou roční sumou smluven, nýbrž i jiné platy nájemníkovy, jež tento smlouvou na se vzal a jež sice nejsou pevně určeny, ale jsou určitelné, jako na př. daně a veřejné dávky, zkrátka veškeré vedlejší platy, které musí nájemník (pachtýř) plnit podle smlouvy za užívání věci, a o něž se mu činže zvyšuje. Podobně definuje pojem »nájemného« i zákon o přímých daních čís. 76 sb. z. a n. z r. 1927 v § 149 — ale ustanovení to ani ustanovení §§ 95 a 119 téhož zákona nemají významu pro otázku zákonného práva zástavního podle § 1101 obč. zák., o něž v tomto případě jediné běží.

Nelze též přisvědčiti rekursnímu soudu, že svrchu zmíněné daně a požární prémie nebyly podle tvrzení žaloby do činže zahrnuty; stačí tu upozorniti na tvrzení žaloby, kde opět se mluví o daních a pojistných prémiech jako o smluvené »části nájemného«. Žalobce tvrdil v žalobě — což stačí (rozh. čís. 3842 sb. n. s.) —, že svrchu zmíněné vedlejší platy jsou smluvenou součástí činže, a proto přísluší žalobci k jich zajištění zákonné právo zástavní podle § 1101 obč. zák.

Právem proto první soud povolil zájemné popsání svršků pro žalovanou pohledávku a bylo toto povolení k dovolacímu rekursu žalobce obnoviti.

Rozhodnutí o útratách dovolacího rekursu bylo odkázáno k rozhodnutí ve věci samé, neboť jde o zatímní opatření (čl. XIII č. 6 a XXVII uv. zák. k ex. ř.), které se zatím činí pokaždé na náklad navrhuující strany, což platí též pro povolení zatímního opatření, a to nejen v první, nýbrž i ve vyšší stolici. (393 ex. ř.)

Rozhodnutí nejv. soudu ze dne 19. října 1933
č. j. R I 984/33. Dr. Jar. Koutník.

Prodávatel, vyhradivší si vlastnictví k stroji dodanému a namontovanému v dílně kupitelově, jest oprávněn k žádosti za zatímní opatření soudním uložením stroje, osvědčí-li nebezpečí, že věřitelé kupitelovi mohli by stroj zabaviti. (§§ 381 č. I a 389 ex. ř.)

Zda jsou tu podmínky pro povolení prozatímního opatření, jest posuzovati podle toho, co žalobkyně přednesla v první stolici k odůvodnění svého návrhu. A tu právem vytýká stěžovatel, že žalobkyně netvrdila v první stolici, že by jí z užívání kompressoru